

תקוֹן שִׁשִׁים וְשִׁבְעָה

ליל מ' בניסן

השירה שתצא מחכמה סתימאה

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה. הָא רַב הַמְנוּנָא
 סָבָא אָתִי פִתַּח וְאָמַר וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה
 בְּזַמְנָא דְתַתְּמַר שִׁירְתָּא בְּעֵלְמָא דְכְּתִיב
 בֵּה תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אָמְנָה (שיר ד ח).
 דְּרוּחָא מְחַכְמָה סְתִימָאָה נָשִׁיב לְתַתָּא,
 וּבֵה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח
 הַמַּיִם (בראשית ח א). אֲלִין מִן דְּטוּפְנָא
 דְּאֲנוּן עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל. תָּא חֲזִי בְּזַמְנָא
 דְּרוּחָא דָּא יְהָא נָשִׁיב מְלַעְלָא, בֵּה
 יִתְחַדְּשׁוֹן דְּרָגִין לַעְלָא. לְבַתֵּר לְתַתָּא
 נְחִית וְשָׂרֵי עַל מְלַפָּא מְשִׁיחָא וּמִינָה
 יִתְפַּשֵּׁט עַל פְּלֵהוּ יִשְׂרָאֵל וּבֵה יִמְרוּן
 שִׁירְתָּא. כְּדִין יִזְדְּמָנוּן כְּלֵהוּ כְּחַדָּא,
 מִתְחַבְּרָן כְּחַד עֵלְאִי וְתַתָּאִי. וְרָזָא דָּא יָד

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה, הִנֵּה רַב הַמְנוּנָא
 תְּקוּן בָּא, פִּתַּח וְאָמַר, וּלְכֹל הַיָּד
 הַחֲזָקָה, בְּזַמְנָא שֶׁתֵּאֲמַר שִׁירָה בְּעוֹלָם,
 [כְּמוֹ] שֶׁכָּתוּב לְגַבְהָ: תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ
 אָמְנָה (שיר ד, ח). שְׁרוּחַ נְוִשְׁבַת לְמַטָּה
 מִהַחֲכֻמָּה סְתִימָאָה, וְעֲלִיו [כְּתוּב]:
 וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח
 הַמַּיִם (בראשית ח, א). אֵלֹהִים הַמַּיִם שָׁל
 הַמַּבּוּל, שֶׁהֵם עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל. בָּא וְרָאָה,
 בְּזַמְנָא שְׁרוּחַ זֶה תְּהִיָּה נְוִשְׁבַת מְלַמְעָלָה,
 עַל יָדָהּ יִתְחַדְּשׁוּ מִדְּרָגוֹת לְמַעְלָה. וְאַחַר
 כֵּן, הִיא תֵרַד לְמַטָּה וְתִשְׁרָה עַל מְלַךְ
 הַמְּשִׁיחִי, וּמִמֶּנּוּ תִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יָדָהּ [עַל יְדֵי הַרוּחַ] יֵאמְרוּ שִׁירָה.
 אִזְּוִעְרוּ כְּלָם כְּאֶחָד, מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד
 עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. וְזֶה סוּד: יָד הַחֲזָקָה,

1. עי' לעיל תי' מו, ד"ה מההוא זמנא: מזמור שירו לה' שיר חדש.. מזמור זה, מי אומר אותו, זה רוח הקודש, רוח שיוצאת מחכמה סתימאה"; עי' מ' הגאולה עמ' סז: "ותדע שבהתברר הביורורים כמו כן יצאו ישראל מן הגלות, וכאשר יגיעו לאמנה יאמרו שירה. ועתה אודיעך סוד נאה ונעים בענין השירה הזאת או מי יאמר אותה. ותדע כי כל העולה - בשירה הוא עולה." שמות רבה כגה: "דבר אחר, תשורי מראש אמנה - עתידין ישראל לומר שירה לעתיד לבוא, שנאמר: שירו לה' שיר חדש..."; זהר ח"ג רפז, ע"א; ועוד, ת"ז תי' כא, נא, ע"ב.

2. עי' אדיר במרום ח"ב, מ' דניאל עמ' יג יד, על רוח זו שיוצאת מחוטמא דאריך, שעליה כתוב: רוח אפינו משיח ה'; לקמן תי' ע, ד"ה תיקונא תליתאה; אוצרות רמח"ל תהלים עמ' קסו: "ונחה עליו רוח ה' - צריך שיתפשט על המשיח אור אחד מח"ס, וזהו רוח ה'"; תקט"ו תפלות, ת' קה; ת' קנד: "וטהר לבנו לעבדך באמת, באותו הרוח העליון שיורד על ראש מלך המשיח ומשם לכל ישראל"; ועוד.

כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר בְּמִצְרַיִם: פִּי כִּיד חֻזְקָה וְגו' (שְׁמוֹת ו,א). וְסוּד הַדְּבָר, [יְהִי מְחַבְרִים] הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, וְהַשְּׂכִינָה מִתְחַזְקֶת בְּאִמְצָע, בֵּין זֶה לָזֶה. וְזֶה סוּד [הַפְּסוּק]: אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלָה אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוֹאִי וְגו' (שִׁיר שְׁשָׁם, שָׁם) שְׁהֵם [הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים] מִתְחַדְּשִׁים בְּאוֹתוֹ הָאוֹר [מְחַכְמָה סְתִימָאָה], שְׁהִיא חֲדוּשׁ וְדָאִי. וְאָז: תְּשׁוּרִי מְרָאשׁ אֲמִנָּה (שְׁשׁ שְׁשָׁם, [מְרָאשׁ אֲמִנָּה] - זֶה רֹאשׁ הָאִמּוּנָה שְׁהִיא חֲכֻמָּה סְתִימָאָה, שְׁמִשְׁשׁ [דְּהֵינּוּ, מְהָרָאשׁ שֶׁל אֲרִיד] תִּצָּא שִׁירָה זֶה וְדָאִי. מְזַמְנֹת אֲרִיזוֹת וְגו' (שְׁשׁ שְׁשָׁם, שְׁשׁ) - בְּזִמְנֵן שְׁתִּצָּא הַשְּׂכִינָה מִתּוֹךְ הַקְּלָפוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל הַגְּלוּת. אִזּוּ [שְׁמִן] הַמְּשַׁחָה [דְּהֵינּוּ הַשְּׂכִינָה] תִּשְׁרָה עַל רֹאשׁ מְלֶכֶד הַמְּשִׁיחַ בְּרָאוּי. וְזֶה סוּד: וְלִכְל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל, בְּשְׂכִינָה שְׁשׁוּרָה עֲלוּ וּמְתִישְׁבַת כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְזֶה יִרְאֵת הַשֵּׁם [הַשְּׂכִינָה], שְׁנָאֵמַר לְגַבְהָ: וְהִרְיָחוּ בִּירְאֵת יְהוָה (יִשְׁעִיהּ יא,ג).

הַחֻזְקָה כְּמָה דְאִתְמַר בְּמִצְרַיִם פִּי כִּיד חֻזְקָה וְכו' (שְׁמוֹת ו,א). וְרָזָא דְמְלָה עֲלֵאִי וְתִתְּאִי, וְשְׂכִינְתָא מִתְתַּקְפָּא בְּאִמְצָעִיתָא בֵּין הָאִי לְהָאִי. וְרָזָא דְאִי (שִׁיר ד' ח) אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלָה אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוֹאִי וְכו'. דְאִנּוּן מִתְחַדְּשֵׁן בְּהֵוָה נְהוּרָא חֲדוּשָׁא וְדָאִי. כְּדִין תְּשׁוּרִי מְרָאשׁ אֲמִנָּה, דְאִי רִישָׁא דְמְהִימְנוּתָא חֲכֻמָּתָא סְתִימָאָה, דְמִתְמַן תִּיפּוּק שְׂיִרְתָּא דְאִי וְדָאִי. מְזַמְנֹת אֲרִיזוֹת וְכו' בְּזִמְנָא דְתִיפּוּק שְׂכִינְתָּא מִגּוֹ קְלִיפִין אֲלִין דְגְלוּתָא. כְּדִין מְשִׁיחוּ אֲתִישְׁבַע עַל רִישָׁא דְמְלָפָא מְשִׁיחָא כְּדָקָא יָאוּת. וְרָזָא דְאִי וְלִכְל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל, בְּשְׂכִינְתָּא דְשִׁרִית עֲלֵהּ וּמְתִישְׁבָא כְּדָקָא חֲזִי, וְדָא יִרְאֵת ה' דְאִתְמַר בֵּיהּ וְהִרְיָחוּ בִּירְאֵת ה' (יִשְׁעִיהּ יא,ג).

וְעוֹד, וְלִכְל הִיד הַחֻזְקָה, זֶה:

וְעוֹד, וְלִכְל הִיד הַחֻזְקָה. דְאִי

3. לבנון הוא רמז לחכמה סתימאה, ראש של אריך שהוא גולגלתא חוורא (הראש הלבן שכולו חסד), כלה - רמז לשכינה; עי' לעיל תי' סא (סוף).
4. אריות - רמז לגלות בתוך שבעים אומות, עי' זהר שמות ח"ב, ה, ע"ב.
5. זהר ויקרא ח"ג יט, ע"ב; משיחו [בארמית] - הוא שמן המשחה שנרמז גם כן בתהלים קלג: "כשמן הטוב על הראש.. כטל חרמון שיורד על הררי ציון"; תקט"ו תפלות, ת' שעז: "ומיד שמן זה יורד לגביו, שנאמר בו: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו.."; אוצרות רמח"ל עמ' פג: "... שהשמן הוא סוד הארת הח"ס".
6. עי' ת"ז, הקדמה ה, ע"א; תי' לג, עו, ע"ב; לעיל תי' מו.
7. והריחו - רמז לרוח שקיבל המשיח מחכמה סתימאה, שעל ידו יזכה לעטרה [השכינה] שתשרה עליו. עי' אדיר במרום ח"ב עמ' יב.